

матъ тази голѣма честъ, която Народното събрание имъ повѣрява. Приема ли Народното събрание да се прати депутация? (Гласове: приема). Приема ли да бждатъ двама души? (Приема). Приема ли за депутация да бждатъ търновскитѣ митрополитъ Климентъ и г. Гешовъ, директоръ на банката? (Приема).“

Тръгнала на 13 септември депутацията стигна въ Копенхагенъ на 18. И веднага тя пристѣпи къмъ работата, подробно описана отъ мене въ слѣднитѣ два рапорта, отправени до българското правителство и подписани само отъ покойниятъ Климентъ и отъ мене, като сѣверно-български делегати.

Нека прибавя, че министъръ на външнитѣ работи бѣ тогава г. Илия Цановъ.

ПИСМА ОТЪ КОПЕНХАГЕНЪ.

Копенхагенъ, 23 септември 1885 год.

Господинъ Министре,

Въ изпълнение на мисията, възложена намъ отъ Народното събрание, ние тръгнахме на 13 того отъ София и стигнахме въ Виена на 15. На утрото счетохме за длъжностъ да се прѣдставимъ на руския въ Виена посланикъ, князь Лобанова-Ростовки, когото помолихме да ни яви, дали ще намѣримъ Негово Величество въ Копенхагенъ и дали счита той, князътъ, да ни даде нѣкои съвѣти или указания. Г-нъ Лобановъ ни отговори, че императорътъ ще бжде въ Копенхагенъ, за кждѣто е заминалъ и г. Гирсъ. Колкото за съвѣти подиръ порицанието, което Н. Величество ни направилъ, като заповѣдалъ да се оттеглятъ офицеритѣ, той нищо по-ново не знаеалъ и нищо не можалъ да ни каже. „Тръгвайте съ Богомъ“, свърши князътъ.

Вечеръта и петимата, заедно съ румелийската депутация, ние тръгнахме и стигнахме тукъ срѣда заранъ на 18 того. Сжщия день се обадохме на тукашния руски посланикъ, графъ Толлъ, като му се помолихме да яви за пристигането ни Гирсу (който се очакваше тукъ сжщата нощъ) и да ни съобщи, кога ще бждемъ приети. На утрото графъ Толлъ ни яви, че г. Гирсъ желае да ни види слѣдущия день въ Фреденсборгъ,